

Angele Rabaey

Geboren op 08-08-1903 te Adinkerke

Overleden op 18-11-1982 te Veurne

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Vroom aandenken aan

juffrouw Angele RABAEY

dochter van wijlen

de heer en mevrouw Camiel RABAEY - BEKAERT

geboren te Adinkerke op 8 augustus 1903,
en godvruchtig overleden te Veurne in de
Sint-Augustinuskliniek op 18 november 1982,
gesterkt door het gebed en de tekens
van de Heilige Kerk.

In Eucharistieviering bijeen te Adinkerke
op woensdag 24 november 1982.

Ere-Secretaresse van de K.V.L.V.

Ere-Propagandiste van het Wilt-Gelo Kruis

Lid van de Bond der Gepensioneerden

«Niemand leeft voor zichzelf,
niemand sterft voor zich zelf.
Wij leven en sterven voor God onze Heer...»

Zoals haar leven altijd is geweest... zo ook is haar
sterven geworden: rustig en adellijk, stil en een-
voudig, heel alleen. De bekroning van bijna tachtig
jaar diep geloof, vaste hoop en uitgestraalde liefde...
alles gedragen door een groot vertrouwen op de
Heer.

Van huis uit was zij diep kristelijk opgevoed en
allen die haar ooit hebben ontmoet, mochten ervaren
en ondervinden welke dynamische, vriendelijke, won-
dere kracht er van haar uitging. Karaktervast, wetend
wat ze wilde, met een gouden hart en toch be-
schelden wijs ze altijd alles blijmoedig om zich
heen te schikken in onvermaande toewijding, vol-
gegeven-zijn en dienstbaar. Nooit dacht ze aan zich-
zelf en eigen voldoening kon ze gerust opzij schui-
ven voor anderen. Het was haar een vreugde tussen

de mensen te zijn en te leven. Jarenlang was zij de
toegewijde en gevierde secretaresse van de Boerin-
nengilde. Ze was er mee vergroeid. Het was een
stuk van haar leven! Jarenlang ging zij op haar wijk
de baan op voor het Wilt-Gelo Kruis. Ze bezocht
haar zieken en bracht met de haar-eigen schalkse-
humor opbeuring, vreugde en troost bij velen.

Toen zich in haar ouderwordende dag sftakeling en
ziekte begon te openbaren, bleef ze moedig en wist
zelfs met een kwinkslag alles weg te wuiven en te
aanvaarden. Zonder vrees mocht zij de dood zien
nederen, want wie zijn leven lang God trouw heeft
gedient moet Hem nooit vrezen.

«Heer God, wij danken U om haar die ons zo nabij
en dierbaar was en van wie zoveel vriendschap is
uitgegaan. Geef haar nu uw heerlijkheid, uw toe-
komst en uw trouw. Laten wij, omwille van haar,
nog dieper en hechter met mekaar verbonden zijn.»

Dierbare zusters, schoonbroer en familie, heb dank
voor uw genegenheid en bekommernis, uw regelma-
tige bezoeken en uw opbeurend woord. Sterven is
het einde niet... het is pas een begin van een leven
dat eeuwig duren zal bij de Heer. Bid voor mij.

Dierbare vrienden en kennissen, ook u dank ik voor
de zoveel schone momenten die wij in het leven
hebben meegemaakt. Ik dank u om alles wat gij
voor mij waart en deed. Eens zullen we mekaar
terug ontmoeten bij de Heer. Bid voor mij in deze
eucharistieviering.

O.-L.-Vrouwke-van-Lourdes, bid voor ons.

De families RABAEY en BEKAERT

danken U voor de blijken van
deelneming en gebed.

Drukk. D'Haeghe-Smits, Adinkerke